

Computers en waarom ik daarom vrijgezel ben

‘Huh?’ zult u denken. ‘Wat hebben computers nou met het vrijgezellenbestaan te maken?’ Alles en helemaal niets. Of eigenlijk wel alles, dus daarom dit epistel.

Zonder computer ben ik totaal onthand, want op mijn computer:

- doe ik mijn (twee- of drie-) wekelijkse boodschappen, omdat ik even zelf niets mag sjuuwen — dus zonder computer, geen eten of drinken in huis;
- regel ik ook al mijn bankzaken — dus zonder computer ook geen dak boven mijn hoofd;
- communiceer ik met mijn klanten — dus zonder computer, geen werk en de rest laat zich raden;
- communiceer ik met mijn collega’s — dus zonder computer zou ik een eenzaam beroepsleven hebben;
- communiceer ik met familie en vrienden in binnen- en buitenland — dus zonder computer zouden mensen op den duur kunnen gaan denken dat ik niet meer besta;
- zoek ik allerlei informatie die ik nodig heb ik in m'n persoonlijke leven, maar vooral ook in m'n professionele leven — dus zonder computer zou ik mijn werk niet goed kunnen doen;
- maak ik zelfs nieuwe vrienden, want juist als ik het heel erg druk heb, vind ik het lekker om tussen de bedrijven door met wildvreemde mensen te babbelen — dus zonder computer zou ik me weleens een asociaal mens kunnen gaan voelen.

Er is dus eigenlijk maar één ding waarvoor ik een man nodig heb, maar zelfs daar is een mouw aan te passen. Nou ja, mouw...

U begrijpt het wel: ook al word ik horendol van blauwe schermen, spontane herstarts, tikkende geluiden uit de computerkast, werk dat onverhoopt verloren gaat — ik kan niet zonder: er gaat niets boven een goede computer. Oké, totdat er een man in m'n leven verschijnt die me het tegendeel kan bewijzen uiteraard. Welkom in de eenenwintigste eeuw!